

Στοπ καρτέ

Σουβλάκι, κίονες, μαλλί αφάνα και αθάνατα καμάκια

Η συμφωνία με την απορία του σκηνοθέτη Νίκου Μιστριώτη, δηλαδή «πώς και δεν είχε σκεφτεί κανείς τόσα χρόνια στην εγχώρια κινηματογραφία να γυρίσει ένα ντοκιμαντέρ για το περιβόητο ελληνικό καμάκι».

Και θα συμπληρώσω ότι, εν τέλει, αυτή η διαπίστωση είναι που προσδίδει κάτι διαφορετικό, ιδιαίτερο, πρωτότυπο, αν θέλετε, στο ωραίο ντοκιμαντέρ «Οι Κολοσοί του Έρωτα», παραγωγής 2010, το οποίο προβάλεται αύριο το βράδυ στις 20.30 στο Δημοτικό Κινηματογράφο της Ρόδου, που αναμένεται να είναι κατάμεστο, μια και η ταινία γυρίστηκε όπως και αναφέρεται στις ερωτικές... περιπέτειες του νησιού, καθώς περιλαμβάνεται στην κατηγορία Πανόραμα του 10ου Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου «Ecofilms 2010» (22-27 Ιουνίου).

Το «greek kamaki» είναι το σπορ που γοήτευσε τον ανδρικό πληθυσμό και άνηψε σε ολόκληρη την Ελλάδα, κυρίως τη νησιωτική, από τα τέλη της δεκαετίας του '60 έως τις απαρχές εκείνης του '90, «όταν και ήλθε το τέλος εποχής με την έκρηξη της μάστιγας του Aids, αλλά και τη χειραφέτηση των Ελληνίδων, οι οποίες ελέω ντισκοτέκ βγήκαν από το σπίτι και προσέλαυσαν το ενδιαφέρον των ανδρών», όπως μου εξηγεί ο σκηνοθέτης της

Οι «Κολοσοί του Έρωτα» περιλαμβάνονται στην κατηγορία Πανόραμα του 10ου Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ecofilms 2010

ταινίας Νίκου Μιστριώτη, ο οποίος, άρτι αφιχθείς από το Λος Άντζελες με το Βραβείο Ντοκιμαντέρ (στο 4ο Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου), ήταν ευδιάθετος κατά τη συνομιλία μας. Οι «Κολοσοί του Έρωτα», μια διεθνής συμπαραγωγή της ΕΡΤ, του Αιτε και της XYZ Productions, στοίχισαν 200 χιλιάδες ευρώ και προετοιμάζονταν ουσιαστικά από το 2007 μέσω των προγραμμάτων του History Doc και του Discovery Campus. Με κεντρικό άξονα τις προσωπικές εξομολογήσεις πέντε ανθρώπων - χαρακτηριστικών περιπτώσεων της εποχής εκείνης - που «έδρασαν» και ζουν στη Ρόδο (τριών «καμακιών», του ιδιοκτήτη της περιλάλητης ντισκοτέκ Highway και μιας «καμακαμένης» Φινλανδής ξεναγού που έμεινε εντέλει στο νησί), παρεμβάλλο-

νται επίκαιρα από το επεισόδιο «Τα καμάκια» της τηλεοπτικής σειράς της ΕΡΤ «Εδώ και σήμερα», που είχε λογοκριθεί το 1983 από τη Μαργαρίτα Παπανδρέου, όπως και από κινηματογραφικές ταινίες της περιόδου. Το μωσαϊκό συμπληρώνεται με ένα ιδιαίτερα έξυπνο μοντάζ και, κυρίως, από τα φολκλорικά γραφικά-εφέ, που περιλαμβάνουν από σουβλάκι μέχρι κίονες και από ντισκομπάλα έως νέους με μαλλί αφάνα και μακριές φαβορίτες. Επί χρόνια και σε πολλές χώρες οπερατέρ και παραγωγός σε ιστορικά και δημοσιογραφικά ντοκιμαντέρ, ο Νίκος Μιστριώτης μου τονίζει ότι «δεν ήθελα να κάνω μια ταινία τεκμηρίωσης για τη φύση ή για κάποιο σπουδαίο γεγονός σε αυτή την πρώτη μου σκηνοθετική προσπάθεια. Αλλιώς, αρχικά υπήρχε στα σκοριά ένα πρότζεκτ για τη Μάχη της Κρήτης, σκοπός μου ήταν να εμβαθύνω σ' έναν τρόπο ζωής που υπήρξε ταμπού για χρόνια, και ο οποίος καταδεικνυε ότι εκείνη η εποχή ήταν μια ατελείωτη παρτ... (μππ!)». Το ντοκιμαντέρ του Νίκου Μιστριώτη, που εμπιελήθηκε δημοσιογραφικά η Μαρία Κουφοπούλου, έκανε πρεμιέρα στο 11ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης τον περασμένο Μάρτιο και αναμένεται να προβληθεί τηλεοπτικά σε οκτώ ευρωπαϊκές χώρες μέσα στο έτος.

Το Ecofilms...

... ένα περιφερειακό φεστιβάλ κινηματογράφου της Λουκίας Ρικάκη και του Νίκου Νικολαΐδη, καταφέρνει και επιβιώνει δέκα χρόνια τώρα στο ελληνικό κινηματογραφικό τοπίο, γεγονός πολύ σημαντικό, ειδικώς όταν έχει να συνδιαλλαγεί οικονομικά με την ατέρμονη τρέλα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Ξεκίνησε...

...ως αμιγώς οικολογικό φεστιβάλ από τη Ζάκυνθο, για να καταλήξει έπειτα από τρεις διοργανώσεις στη Ρόδο,

όπου και παραμένει. Διανύει στα σίγουρα τη δυσκολότερη και πλέον μεταβατική χρονιά του με αυτή τη 10η διοργάνωση, μια και στην Ελλάδα της οικονομικής κρίσης και στους δήμευ της σπατάλης, με το συν αυτό μπάχαλο του «Καλλικράτη», πρέπει να κάνει την υπέρβαση και να βρει εκείνη τη φόρμουλα για τη μακρομρέυσή του.

Οικονομικές δυσκολίες...

...έχει πολλές η φετινή διοργάνωση και δεν τις έκρυψαν ποτέ οι διοργανωτές, παρ' όλα αυτά, ακόμη μια χρονιά, το πενήντημο πρόγραμμα προβολών είναι πλούσιο, αφού περιλαμβάνει 112 ταινίες μεγάλου, μεσαίου και

μικρού μήκους από 35 χώρες, περιλαμβάνει επίσης ένα χορευτικό οικολογικό σόου από το γνωστό Βέλγο σκηνοθέτη Νικ Μπαλτάζα, δύο εκθέσεις ζωγραφικής και μία παρουσίαση βιβλίου.

Αν μη τι άλλο...

...κότσια και υπομονή φαίνεται ότι υπάρχουν μπόλικά. Για πόσο ακόμα; Το μέλλον θα δείξει. Και του χρόνου.